

denne kommer til at ligge saa nær som muligt ved den stedlige Havn eller Landingsplads. Baade Ejere og Fiskere er berettigede til at forlange, at Pladsen skal indhegnes efter Hegnssynsmændenes Anvisning. Er Hegnet ikke opført efter disses Anvisning og vedligeholdt i forsvarlig Stand, kan Ejeren ikke tilpligtes at erstatte det Tab, hans løsgaaende Husdyr foraarsager paa Baad og Redskab. Bekostningen ved Indhegningen páahviler Fiskerne. Erstatningen for Pladsen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for 5 Aar ad Gangen af de af Retten udmeldte uvildige Mænd. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Enhver som deltager i Erstatningens Udredelse, er berettiget til at bruge Pladsen. I Tilfælde, hvor det maa skønnes, at Afsavnet af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejeren eller Brugeren Skade eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at tilkende. Er nogen af Parterne utilfreds med den truffne Afgørelse, kan vedkommende inden 4 Uger efter Kendelsens Afsigelse forlange udmeldt det dobbelte Antal uvildige Mænd, hvoraf mindst 2 skal være fiskerikyndige, og ved hvis Kendelse Sagen endeligt afgøres. Ved Kendelsen bliver at bestemme, hvem der skal bære Omkostningerne. Disse kan paalægges en af Parterne eller fordeles mellem begge Parter. Ikendte Omkostninger vil være at udrede 15 Dage efter Kendelsens Forkyndelse og kan inddrives ved Udpantning. Naar 5 Aar er forløbet, efter at de foran nævnte Sager sidst er blevet afgjort ved uvildige Mænds Skøn, skal det staa saavel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for paa samme Maade at kræve Spørgsmaalet afgjort paa ny.

§ 22.

Tjørn og andre Busk- eller Trævækster maa ikke udkastes i Vandet eller henlægges paa Strandbredden paa saadanne Steder, at Bortskylning kan finde Sted, og skal i Tilfælde af Anvendelse til Kystsikring altid forsvarlig fastgøres.

§ 23.

Enhver, der føler sig brøstholden ved, at der fra Landbrug, Mejerier, Sygehuse, Vaskerier, Gasværker, Fabrikker, Slagterier eller andre Anlæg eller fra Byer udkastes eller udledes Stoffer af en saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet paa det paagældende Sted derved kan skades i væsentlig Grad eller Opbevaring af levende Fisk, hvor saadant finder Sted, derved kan umuliggøres, kan indbringe Sagen for en Landvæsenskommission, der, naar Klagen findes berettiget, efter Forholdenes Natur og indenfor rimelige Grænser ved Kendelse kan paalægge de nævnte Virksomheder eller vedkommende kommunale Bestyrelser inden en af Landvæsenskommissionen fastsat Frist at træffe Foranstaltninger, sigtende til at fjerne de paaklagde Ulemper, dog at Anlæg af Ledninger, der af Sundhedskommissionen anses for nødvendige i sanitær Henseende, eller som ikke uden uforholdsmæssig store Bekostninger kan gives andet Udløb, nyder Fortrinnet for Fiskeriets Interesser. Enhver, der har givet Møde for Landvæsenskommissionen og er interesseret i Sagen, har Ret til at paaanke Kendelsen for Overlandvæsenskommissionen. Med Hensyn til Sagens Indankning og dens Behandling saavel for Landvæsenskommissionen som for Overlandvæsenskommissionen forholdes efter Reglerne i Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858.